

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากรในมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้สอดคล้องกับ ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อประมวลความประพฤติ และเป็นบรรทัดฐานให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานยึดมั่นปฏิบัติ ไม่ประพฤติดิฉินทำนองคลองธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๗(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ และมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากรในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๕

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งใด ซึ่งมีอยู่แล้วในข้อบังคับนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บริหารตามมาตรา ๑๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ให้หมายรวมถึงบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่บังคับบัญชา

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“บุคลากร” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้าง สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“วิชาชีพเฉพาะ” หมายความว่า สาขาวิชาชีพที่มีองค์กรวิชาชีพกำหนดจรรยาบรรณไว้เป็นการเฉพาะ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริม กำกับและประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริม กำกับและประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ หรือ ประกาศ เพื่อให้การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

หากมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเสนอคณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๑

จรรยาบรรณ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ครอบคลุมข้าราชการและบุคลากรทุกคนทุกประเภทและทุกตำแหน่ง ซึ่งสังกัดและปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยสอดคล้องตามลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพ และลักษณะวิชาการด้วย

ข้อ ๗ ข้าราชการและบุคลากรต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในหลักการดังนี้

- (๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
- (๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา ผู้ได้บังคับบัญชา และเพื่อน

ร่วมงาน

ข้อ ๘ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

- (๑) พึ่งมีความมั่นคงต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- (๒) พึงเคารพสักการะ และไม่กระทำการใดอันเป็นการเหยียดหยามต่อสถาบันชาติ

ศาสนา พระมหากษัตริย์

- (๓) พึงปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนา

(๔) พึงละเว้นการหมิ่นประมาท ดูหมิ่น หรือ แสดงความอาฆาตมาดร้ายต่อ
พระมหากษัตริย์

ข้อ ๕ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

(๑) พึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดีและประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ

(๒) พึงมีทัศนคติที่ดีและพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมจริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้
ความสามารถและทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๓) พึงละเว้นการนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน โดยมิชอบ

(๔) พึงละเว้นการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

ข้อ ๑๐ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ดังนี้

(๑) พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและไม่แสวงหาประโยชน์

โดยมิชอบ

(๒) ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

วิชาชีพนั้นด้วย

ข้อ ๑๑ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน ดังนี้

(๑) พึงละเว้นการแสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากผู้อื่นในการปฏิบัติหน้าที่
และไม่กระทำการใด อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือ ผู้อื่น โดยมิชอบ

(๒) พึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

(๓) พึงละเว้นการละทิ้งหน้าที่ราชการ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ
เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้

ข้อ ๑๒ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อหน่วยงาน ดังนี้

(๑) พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร
ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

(๒) พึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลาและใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์
ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(๓) พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวัง
มิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๔) พึงรักษาเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย โดยไม่กระทำการใดอันเป็นที่เสื่อมเสียต่อ
ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและ
ผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตน
และส่วนรวม ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการ
เสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๒) ผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ
กำลังใจ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลัก
ธรรมาภิบาล

(๓) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความ
สามัคคี ร่วมแรงร่วมใจกับบรรดาเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๔) พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้อง
ด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ เอื้ออาทร และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๕) พึงละเว้นการล่วงละเมิดทางเพศ หรือ มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้บังคับบัญชา
ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือ ผู้ร่วมงานซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

ข้อ ๑๔ ข้าราชการและบุคลากรต้องมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ ดังนี้

(๑) พึงละเว้นการล่วงละเมิดทางเพศ หรือ มีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา หรือ
ผู้รับบริการซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๒) พึงละเว้นการเรียก รับ หรือ ขอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา
หรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำการ หรือ ไม่กระทำการใด

(๓) พึงละเว้นการเปิดเผยความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติ
หน้าที่ หรือ จากความไว้วางใจ โดยมิชอบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา หรือ ผู้รับบริการ

(๔) พึงละเว้นการสอน หรือ อบรมนักศึกษา เพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมาย หรือ
ฝ่าฝืนศีลธรรมอันดี

ข้อ ๑๕ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม ดังนี้

(๑) พึงให้บริการผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเสมอภาค โปร่งใส
และเป็นธรรม

(๒) พึงปฏิบัติต่อผู้มาติดต่องานด้วยความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน
และปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับ เชื่อถือ และศรัทธาของบุคคลทั่วไป

(๓) พึงละเว้นการเรียก รับหรือขอมจะรับทรัพย์สิน หรือ ประโยชน์อื่นใดจากผู้มา
ติดต่องาน เพื่อกระทำการ หรือ ไม่กระทำการใด

ข้อ ๑๖ ข้าราชการและบุคลากร ซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอน นอกจากต้องปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณใน ข้อ ๗ ถึงข้อ ๑๕ แล้ว ยังพึงต้องมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ดังนี้

(๑) อุทิศเวลาและเสียสละให้กับงานสอนด้วยความรับผิดชอบ และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๒) อบรมสั่งสอน สร้างเสริมความรู้ที่ถูกต้องดีงามให้แก่นักศึกษาอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ให้ความรัก ความเมตตากรุณาต่อนักศึกษาด้วยความเสมอภาค

(๓) ปฏิบัติตนให้นักศึกษามีวินัย ค่านิยมและทัศนคติที่ดีต่อสังคม ตลอดจนเคารพและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ

(๔) พึงละเว้นการกระทำตนเป็นอุปสรรคต่อพัฒนาการทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของนักศึกษา

(๕) พึงละเว้นการแสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากนักศึกษาในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่ใช้ให้นักศึกษากระทำการใด อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ

ข้อ ๑๗ การกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการและบุคลาการดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) การไม่เคารพสักการะ และกระทำการใดอันเป็นการเหยียดหยามสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ตามข้อ ๘(๒)

(๒) การหมิ่นประมาท ดูหมิ่น หรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายต่อพระมหากษัตริย์ ตามข้อ ๘(๔)

(๓) การนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ ตามข้อ ๕(๑)

(๔) การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น ตามข้อ ๕(๔)

(๕) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้บังคับบัญชา ผู้ได้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน นักศึกษา หรือ ผู้รับบริการ ซึ่งมีไข่มุ่สมรสของตน ตามข้อ ๑๓(๕) หรือ ข้อ ๑๔(๑)

(๖) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา ผู้รับบริการ หรือ ผู้มาติดต่องาน เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด ตามข้อ ๑๔(๒) หรือ ข้อ ๑๕(๓)

(๗) การเปิดเผยความลับของนักศึกษา หรือ ผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือ จากความไว้วางใจโดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ ตามข้อ ๑๔(๓)

(๘) การสอน หรือ อบรมนักศึกษา เพื่อให้กระทำการที่รู้หรือรู้ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดี ตามข้อ ๑๔(๔)

(๙) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

หมวด ๒

คณะกรรมการ

ข้อ ๑๘ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริม กำกับและประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากรตามที่กำหนด ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดี หรือ ผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย	ประธานกรรมการ
(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสองคน	กรรมการ
(๓) รองอธิการบดีประจำแต่ละวิทยาเขต	กรรมการ
(๔) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ	กรรมการ
(๕) ตัวแทนจากกรรมการสภาคณาจารย์จำนวนหนึ่งคน	กรรมการ
(๖) ตัวแทนจากคณบดีจำนวนหนึ่งคน	กรรมการ
(๗) ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคล	กรรมการและเลขานุการ
(๘) หัวหน้าฝ่ายพัฒนาบุคลากรและวินัย	ผู้ช่วยเลขานุการ
(๙) นิติกร	ผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการตาม (๒) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระ

ติดต่อกันมิได้

ประธานกรรมการและกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

กรณีผู้บริหาร หรือประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ หรือกรรมการตามวรรคแรก พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว และยังมีได้มีการแต่งตั้งตำแหน่งดังกล่าวใหม่ ให้ประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งใหม่

กรณีที่ประธานกรรมการ หรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการ หรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง และให้ประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่จะมีวาระที่เหลืออยู่น้อยกว่า ๕๐ วัน อาจไม่แต่งตั้งก็ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการ หรือกรรมการดังกล่าวแล้ว ให้ประธานกรรมการ หรือกรรมการพ้นจากตำแหน่ง ดังนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เมื่อประธานกรรมการ หรือกรรมการตาม ข้อ ๑๘(๑)(๓)(๔) และ (๖) พ้นจาก

ตำแหน่งผู้บริหาร หรือ ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๙ คณะกรรมการส่งเสริม กำกับและประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากร มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ส่งเสริม กำกับ ดูแลจรรยาบรรณของบุคลากรให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้
- (๒) สอบสวน พิจารณาและวินิจฉัยการทำความผิดจรรยาบรรณ
- (๓) สอบสวน พิจารณาและวินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งการทำความผิดจรรยาบรรณ
- (๔) จัดทำมาตรการส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่างสม่ำเสมอ
- (๕) จัดทำระบบการประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณในด้านความสำเร็จและ
มาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
- (๖) มีอำนาจแต่งตั้งบุคคล คณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่าง
หนึ่งซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
- (๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
- ข้อ ๒๐ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ
จำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม
- การประชุมคณะกรรมการต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย ในกรณีจำเป็นที่
ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน
การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นเป็นเสียงข้าง
ประธานกรรมการ หรือ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องใดจะร่วมประชุมเพื่อพิจารณา
หรือ ลงมติในเรื่องนั้นไม่ได้
- ข้อ ๒๑ คณะกรรมการพึงละเว้นการเปิดเผยความลับของนักศึกษา ผู้รับบริการและบุคคล
อื่นที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากบุคคลดังกล่าว หรือ มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์
แก่ทางราชการ

หมวด ๓

กระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณ

- ข้อ ๒๒ การดำเนินการสอบสวนผู้ทำความผิดจรรยาบรรณอาจจะกระทำได้อต่อเมื่อ
- (๑) มีผู้กล่าวหา หรือ
- (๒) ผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือ
- (๓) คณะกรรมการเห็นสมควรสอบสวน
- ข้อ ๒๓ การสอบสวนและพิจารณาต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา
การรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือ
กรรมการได้ การคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา
- ข้อ ๒๔ ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิคัดค้านประธานกรรมการ หรือ กรรมการ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่าง
หนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๒) เป็นผู้กล่าวหา หรือ มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๓) เป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือ พี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดา หรือมารดาของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือ ผู้พิทักษ์ หรือ ผู้แทน หรือ ตัวแทนของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา

(๖) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของผู้ถูกกล่าวหา

(๗) มีเหตุอื่นใดซึ่งอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

การคัดค้านประธานกรรมการ หรือ กรรมการ ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้แต่งตั้งตั้งคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร ในการนี้ให้ผู้แต่งตั้งตั้งคณะกรรมการส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากผู้แต่งตั้งตั้งคณะกรรมการเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นประธานกรรมการ หรือ กรรมการ หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ให้แสดงเหตุผลในการพิจารณาตั้งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบแล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้แต่งตั้งตั้งคณะกรรมการไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสามสิบวันตามวรรคสาม ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นประธานกรรมการ หรือ กรรมการ โดยให้ประธานกรรมการ หรือ กรรมการที่ไม่ถูกคัดค้านรายงานไปยังผู้แต่งตั้งตั้งคณะกรรมการ เพื่อดำเนินการตามข้อบังคับนี้ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการ ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งตั้งเป็นประธานกรรมการ หรือ กรรมการเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อผู้แต่งตั้งตั้งคณะกรรมการและให้นำข้อ ๒๔ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔

การดำเนินการกับผู้กระทำผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๖ บุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ซึ่งไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ ทำทัณฑ์บน

กรณีอธิการบดีประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารการทรงศึกษาธิการเป็นผู้ดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน

บุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่ากระทำผิดวินัย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือ การทำทัณฑ์บนของข้อบังคับนี้ให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๗ กรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการหรือบุคลากรเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการเสนอความเห็นให้ผู้บังคับบัญชา หรือ อธิการบดี ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๒๘ การกระทำผิดจรรยาบรรณ ให้ดำเนินการทางวินัย ดังนี้

(๑) การกระทำผิดจรรยาบรรณ ตาม ข้อ ๘(๒)(๔) ข้อ ๙(๓)(๔) ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๓(๕) ข้อ ๑๔ และ ข้อ ๑๕(๓) ให้ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๒) การกระทำผิดจรรยาบรรณตาม ข้อ ๑๐ (๑) และ ข้อ ๑๒ (๔) ให้ถือเป็นความผิดวินัย

หมวด ๕

การอุทธรณ์โทษจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๙ ข้าราชการและบุคลากรผู้ใดถูกสั่งลงโทษจรรยาบรรณ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สิ้นสุด

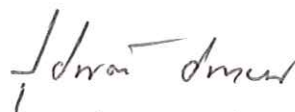
หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๐ เมื่อข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับและยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการดำเนินการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ(รายตัวชี้วัด)ตัวชี้วัดที่ ๑๖ ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ของสถาบันอุดมศึกษาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ทำหน้าที่คณะกรรมการตามข้อบังคับนี้ โดยอนุโลม

กรณีที่ได้มีการดำเนินการสอบสวนทางจรรยาบรรณก่อนที่ข้อบังคับนี้จะมีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จโดยอนุโลม ทั้งนี้ ไม่กระทบถึงการสอบสวนทางจรรยาบรรณที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ประกาศ ณ วันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2553

(ศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ จินายน)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี